

tilladt at yttre den, at dette Onde meget vel kan afhjælpes, ved f. Ex. at lægge Sneen paa de lave Stæber paa Fjælleden, saa at Fugtigheden af Sneen ikke kommer til at inficere de udenfor liggende. Derved behøver man jo saa ikke i noget synderlig stort Omfang at indskrænke den Plads, hvor Dvælskerne skulle foregaa, ligesaa lidt som man behøver at ødelægge Grønsøret i nogen synderlig Udstrækning, og Staden behøver saaledes ikke at blive større. Hvis der endvidere bliver foretaget blot Lidt for at opnaa en nogenlunde tjenlig Vandafledning, saa vil der derigjennem ogsaa hjælpes betydeligt paa Forholdet. Jeg er gaaet ud fra, at Magistraten eller Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har en bestemt Ret i dette Forhold, og at Krigsbestyrelsen gennem en Forhandling kunde opnaa de Fordele for sig, som den har tilstræbt. Kunde vi komme til en klarere Opfattelse om Retsforholdet gennem de erhvervede Oplysninger, vil det ingen Skade være til. Forsaavidt den ærede Ordfører talte om, at det, at Soldaterne nu kunne anvendes til Tjeneste, udenfor hvad der hører til de militære Dvælsere, beviser, at den militære Tjenestetid derved maatte kunne indskrænkes, saa er det et stort Spørgsmaal, om ikke Dvælskerne nu ere saa mangelfulde, at det godt kunde være nødvendigt ogsaa at have den Del til Dvælsere, som nu anvendes til Arbejde, der ligger udenfor den egentlige Tjeneste. Hvad Oprensningen af Kastelsgraven angaar, skal jeg kun gjøre en kort Bemærkning. Særligt henholder jeg mig til den høitærede Krigsminister; men naar den høitærede Krigsminister mente, at 5,000 Kr. maatte være nødvendige for at foretage saadanne Forsøg, at man derved kunde komme til en klar Anskuelse af, hvad der skulde foretages, saa nærer jeg, uden at jeg dog skal sige noget Afgjørende derom, Tvivl om, at Udvalget vil gaa ind paa dette, og jeg kan heller ikke tro, at det er nødvendigt. Jeg mener, at man maa kunne komme til et nogenlunde klart Indseende om, hvilken Fremgangsmaade man bør følge, om man skal oprense alle Gravene eller kun en Del af dem, om det, man oprenser, har nogen Værdi eller ikke o. s. v., uden denne Bevilling. Hvad det Sidste angaar, antager jeg ikke, at det af Graven oprensede Dynd kan have nogen Værdi som Gjødnings her i Byen, Krigsbestyrelsen maatte transportere det langt ud i Landet, tror jeg nok, for at faae det affat; men jeg frygter, at det vil kræve Omkostninger, der ikke staa i noget Forhold til den Værdi, dette Dynd kan have som Gjødnings, og jeg er overbevist om, at man vil blive nødsaget til at skille sig af med det paa anden Maade. Jeg er overbevist om, at det af Hensyn til Transportudgifterne ikke vil faae nogen videre Værdi. Jeg mener, at, om det end kan være muligt, at Krigsbestyrelsen vil komme til at afholde nogle mindre Udgifter for at fore-

tage visse Undersøgelser, saa vil en direkte Bevilling i saa Henseende dog vistnok neppe være nødvendig.

Krigsministeren (Raußmann): Jeg har kun at bemærke et Par Ord til, hvad den ærede Ordfører har ytret. Hvad da først Departementschefernes særlige Stilling angaar, har jeg ganske sikkert sagt, at den Omstændighed, at de med Hensyn til Pensionsberettigelse vare stillede i Klasse med Fyrstebødere og Bude, ikke stemmer med Anstændighed, Billighed og Retsfærdighed, men Mere har jeg heller ikke sagt eller ment, og jeg har naanlig ikke dermed villet udtrykke, at Heltallets Forhøielse af Kontoen ikke skulde stemme med Billighed og Retsfærdighed. Det er naturligvis kun paa en høist indirekte Maade, at man kan fortolke min Udtalelse saaledes, som den ærede Ordfører har gjort. Forresten kan jeg ikke undlade at takke den ærede Ordfører, fordi han har vist saa megen Imødekommen med Hensyn til Forslaget under Nr. 91, at han har givet mig Haab om ved 3die Behandling at faae dette Forhold forandret. Hvad Bevillingen under Nr. 95 angaar, da forment den ærede Ordfører, at Leien var nedadgaende, og at det som Følge deraf var meget paafaldende, at Krigsministeren forlangte en større Sum. Dertil kan jeg kun bemærke, at Krigsministeriet ikke har mærket Noget til, at Leien gaar ned. Den har naturligvis søgt at give saa Lidt som muligt i Leie, men den maa jo give, hvad der forlanges, efter at den først har bragt Summen saa langt ned, som det har været muligt. Den ærede Ordførers Ytringer om de kalkulatoriske Konti skal jeg ikke indlade mig videre paa. Jeg anser det for en Selvfølge, at Krigsministeriet stedse bør iagttage den allerførste Økonomi, men naar det desuagtet ikke er muligt at holde Summerne nede, mener jeg rigtignok, at jeg ganske frøstigt kan forvente, at et Efterkrav vil blive bevilget. Mere har jeg ikke at sige.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal blot gjøre en kort Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Ordfører sagde om Ændringsforslagene under Nr. 124 og 125. Den ærede Ordfører bemærkede, at det havde vist sig, at Folkethinget havde havt Ret med Hensyn til Eskadernerne. De vare jo ikke saa daarlige, som det i sin Tid blev ment i Marineministeriet, idet de havde staaet saa længe, efter at man havde opgivet dem. Jeg vil dog dertil svare, at det vistnok ikke saa sjældent hendes, at et eller andet Bygningsarbejde vil kunne staa sig betydeligt udover den Tid, hvor bygningskyndige Folk ville mene, at det trænger til Reparation, men at det hyppig kan være overordentlig farligt derfor at prøve paa at lade noget Saadant henstaa uden Reparation. Med Hensyn til Eskadernerne kan det gaa an, thi der er Ulykke